

M'imagino que és el que fa tothom.

- Prefereixes fer tiratges curts, de pocs gravats?

Sí cada vegada més curts. Vaig començar fent-ne tres; després n'he fet de dos. En alguns he fet sols proves, sense fer tiratge. Ho he fet constar en el llibre de taller i ja està. Si no és complicat, econòmicament costa de recuperar i no et permet dedicar-te a fer altres obres que és el que tu vols.

- Ens podries fer un breu comentari d'un gravat que et semblés especialment interessant.

Em faràs pensar. No citaria un gravat concret, sinó un autor d'aquests que mirant les imatges et fan pensar, i trencar-te la closca, i tancar el catàleg, i tornes, i com seria. Això m'ha passat amb el gravat de Clavé. Son molt suggerents per l'avidesa i aparent facilitat. Els gravats de Picasso són impressionants. N'hi ha tants. Els gravats de Jasper Johns de repeticions de nombres, dintre de la seva aparent simplicitat, són molt suggerents. Víctor Mira m'agrada per com és de desinhibit com a gravador. És molt sorprenent. Fa anar les tècniques sense cap respecte a l'ortodòxia, però el resultat plàstic és impressionant, i això és el premi quan trobes una cosa d'aquestes. Trobes que alguna cosa s'ha deslligat del gravat, i per què no? No sé perquè han de ser les estructures tan fermes. Tot i que jo sóc dels que pensen que l'aprenentatge ha de ser seriós i des de la base. No es pot fer i desfer si primerament no coneixes el bàsic. Quan començava, em mirava els gravats de l'atelier d'en Hayter. Et

llegeixes la tècnica quaranta quatre vegades i no entens res. També són molt sorprenents els dels gravadors de l'exbloc soviètic, que fan anar les rulines i la punta seca amb un resultat... Jo en tinc un de Kacper Bozek que em va portar la dona de Varsòvia, que està molt bé.

- En l'elaboració d'un autoretrat què destacaries?

Fent una mica d'humor diria que el món està molt malament perquè jo sóc la millor persona que conec.

- Quin gravat compraries ara mateix?

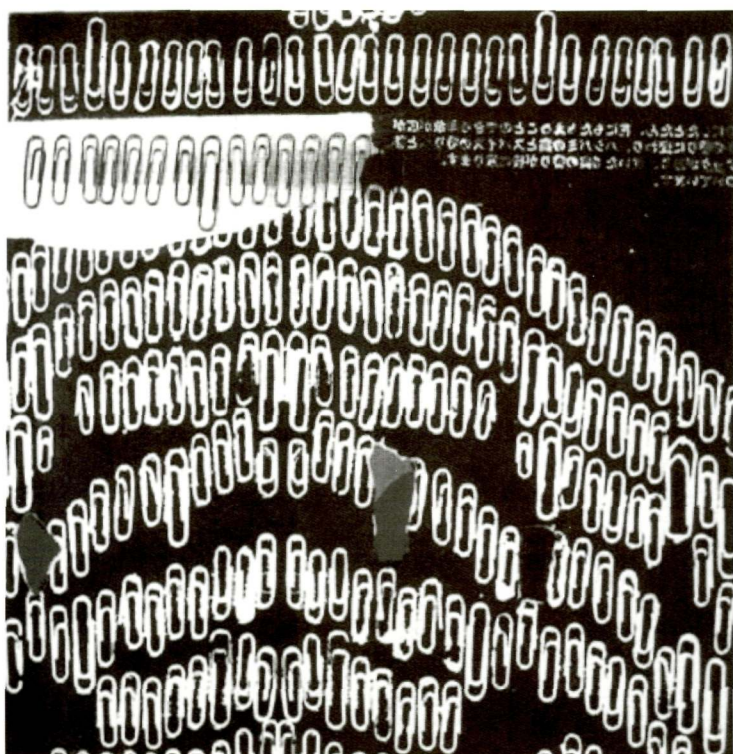
Ara estic pendent de comprar un gravat de Leonardo Gotleyb, un argentí. És una xilografia que em va sorprendre i em va agradar molt, pel tractament dels espais. Es va inspirar en una mena d'obra que tenia davant de casa seva, amb zones constructives, ferros, bigues. Tracta l'espai molt bé; hi ha el negatiu i el positiu. Em va sorprendre.

- Com veus la teva obra en el futur?

Bé, si no passa res molt gros, no penso parar. Això m'agrada. És una de les coses que més m'ha agradat mai en la vida. És una descoberta en la meua existència i m'hi penso dedicar, si no passa res. Jo la veuré i tu també.

- Que et sembla el món del gravat avui?

Des del punt de vista personal és un any formidable. I des del punt de vista del gravat en general, que és al que et deus de referir tu, jo crec que té moltes perspectives, tot i que penso que haurà de canviar el criteri. Jo no sóc tècnic ni acadèmic, però, personalment, concebo el gravat amb unes característiques fixes, no únicament com una tècnica reproductiva seriada que permet fer originals múltiples. Ha de canviar perquè en l'era digital basar el mèrit del gravat en la reproductivitat no va enlloc. El suport el tenim bo, el paper amb gramatge. Ara, per donar categoria a la fotografia ens el volen prendre, posant-lo en comptes del paper de foto. Hem d'anar pel camí de l'obra de creació, artístic, i potenciar les tècniques de gravat i que el gravat ho sigui per si mateix, per les tècniques. No pel fet de reproduir. És bo reproduir per donar a conèixer l'obra, per manifestar-se, però la reproducció pura i dura fa molt mal. Hi ha un buit en l'assumpte de la litografia mecànica i la litografia manual que és una mica de poca

vergonya. Però, des del punt de vista del gravat artístic, jo crec que va molt bé. De fet molta més gent coneix ja el que és el gravat i això que encara estem enrere. No crec que les tècniques d'ordinador mai arribin a substituir el gravat. Per difondre obra hi ha moltes maneres: digital, gicleé (tècnica novedosa d'alta qualitat), litografia mecànica i moltes més. En el gravat s'ha de potenciar el que és bàsic en el gravat, el suport, el relleu, la tinta el tacte. Per això s'ha de treballar intentant aconseguir resultats de gravat, pensant en tècnica de gravat, una cosa física, manual, matèric, escultural. Recomanaria que és vagi molt a veure art i sense por. I si agrada una activitat dedicar-si. I que és molt bo regalar art.

- Tenim en la teva família nous artistes en la tècnica del gravat amb aportacions també molt encertades.

Jo diria que sí, i a més tinc la sort que els meus fills tenen més capacitat, més formació (s'estan formant en art) i més dons que jo. Jo l'únic que he fet, si el volen seguir, és traçar un caminet. I suposo que això d'alguna manera és nota. Encara que jo, Déu em lliuri, no forçaré mai res. Si em pregunten, explico; si em diuen, faig. Empènyer, però sense aclaparar.

Josep Manel Simó Gombau

Exposició

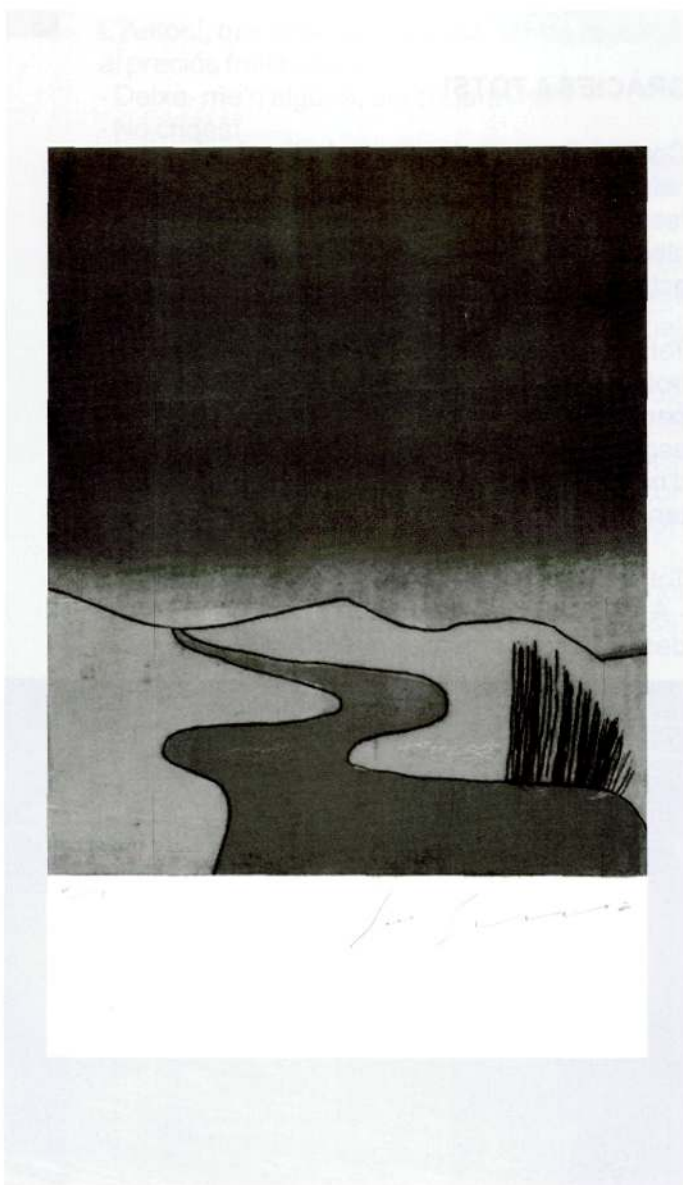

Es va presentar a la Diputació de Lleida una interessant exposició d'un artista a qui de ben segur serà interessant de seguir els passos.

Josep Manel Simó presenta una col·lecció de gravats en què el color té un innegable protagonisme. En principi, sempre he mostrat interès per qui practica l'art del gravat, ja que la seva sola execució suposa una disciplina i un coneixement de l'ofici que descarta la improvisació. Josep Manel Simó passa la difícil prova de realització de la disciplina del gravat, fent gala d'una imaginació quasi onírica que conjuga amb una contínua crida a la realitat.

Penso que Josep Manel Simó ha emprès un viatge a la creació plàstica del que es poden esperar bons resultats.

Juan Manuel Nadal Gaya

Sardinada 2006

GRÀCIES A TOTS!

Com sabeu, cada any el dia 1 de maig celebrem el dia de La Sardinada. És la nostra festa, la festa de l' escola, un dia on dinem tots plegats i compartim amb els nostres fills jocs, activitats, tallers i danses.

Tot i que costa muntar i desmuntar les taules i trobar l'ombra on ficar-se, És una satisfacció per als pares veure'ls al cap del dia bruts i esgotats de tan bé com s'ho han passat i el fet d'haver compartit amb ells i els mestres un dia tan divertit.

Tot això ho hem d'agrair a molta gent.

-A tots els comerciants que desinteressadament ens ajuden fent la seva

aportació econòmica. Gràcies a tots els que col·laboreu per la vostra ajuda i per fer-ho de bon grat.

-A l'Ajuntament perquè, a més a més de la part econòmica, que per a nosaltres es molt important, ens ajudeu en tot el que cal perquè no ens falti res. Gràcies a tots per l'interès que hi fiquen cada any.

-A les monitores, que sacrifiquen un dia de festa per estar amb els nostres fills. A les de patinatge pel seu esforç i pel suport a les nostres patinadores que cada any amb molts nervis i molta il·lusió ens fan una exhibició del que aprenen durant el curs.

A les de Dibuix i Manualitats, Mercè (que va venir tot i estar lesionada, amb crosses) i Yolanda. Gràcies a les dos per les ganes que hi fiquen i per fer dels nostres fills uns veritables artistes.

-A tots els mestres pel esforç i el *carinyo* que fiquen en tot el que feu. Prepareu una setmana cultural d' allò més productiva, on els nens aprenen molt, passant-s'ho molt bé. Gràcies per venir a compartir amb nosaltres un dia tan especial.

-Al Sr. Griñó (el nostre xef) i el Jaume (el millor tècnic en manteniment) perquè sempre podem comptar amb ells per a tot i mai ens han fallat. No menjaríem sardines si no fos per ells!

